

```
Service.onLoad(function() { googleMapsSimple.mapContainer = 'mapSimpleBox';  
googleMapsSimple.Icon = 'muzea.png'; googleMapsSimple.X = 50.8128749;  
googleMapsSimple.Y = 19.1059078000001; googleMapsSimple.zoom = 13;  
googleMapsSimple.point = { 'name' : 'Miejska Galeria Sztuki' , 'address' : 'Częstochowa,  
al.Najświętszej Maryi Panny 64' , 'phone' : '34 324 55 81' , 'fax' : " , 'email' :  
'info@galeria.czyst.pl' , 'link' : 'http://www.galeria.czyst.pl' , 'pageId' : '151' , 'institutionId' : '807';  
}; googleMapsConfig.loadAPI('googleMapsSimple.init'); });
```

Wybierz miesiąc:

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

[Wernisaż wystawy „Historia polskiej szkoły plakatu”](#)

Data: 21 marca 2019 godz. 18:00

Miejsce: [Miejska Galeria Sztuki](#)

Opis: **21 marca o godzinie 18.00 w Miejskiej Galerii Sztuki czeka nas wyjątkowe wydarzenie – wernisaż wystawy pokazującej prace tzw. Polskiej Szkoły Plakatu, który będzie towarzyszył obchodom 30-lecia istnienia Ośrodka Kultury Filmowej, działającego w strukturze organizacyjnej Galerii.**

Polski plakat artystyczny ma długą tradycję. Przyjęło się, że pierwsze plakaty tworzył sam Stanisław Wyspiański. W 1899 roku wykonał on afisz informujący o przedstawieniu sztuki Maurycego Maeterlincka i towarzyszącym mu odczycie Stanisława Przybyszewskiego. Jednak to wiek XX jest

czasem rozkwitu grafiki użytkowej. W latach 20. XX wieku na Wydziale Politechniki Warszawskiej powstaje Pracownia Grafiki Użytkowej. Zajęcia prowadzi Stanisław Noakowski czy Rudolf Świerczyński, dla których ważny jest nie tylko rysunek architektoniczny, ale też perspektywiczny czy akademicki. Uczą studentów, że strona graficzna, kompozycyjna projektu jest tak samo ważna jak jego forma. Obok Politechniki Warszawskiej o pracownię sztuki użytkowej zabiega też warszawska Akademia Sztuk Pięknych. Już w 1922 roku powstaje pracownia grafiki pod kierownictwem Władysława Skoczylasa. Dwa lata później wprowadzono: liternictwo, ćwiczenia z projektowania graficznego, zagadnienia formy i kompozycji. W 1926 roku ostatecznie powstaje Pracownia Grafiki Użytkowej, prowadzona przez Edmunda Bartłomiejczyka. Akademia inwestuje w nową pracownię i dba o jej ciągły rozwój. Na początku lat 50. pojawiają się nowe specjalizacje: sztuki piękne, komunikacja wizualna i plakat, sztuka użytkowa. Dadzą one początek tak zwanej Polskiej Szkole Plakatu. Tak zwanej - bowiem co donazwy kierunku i przynależności do niego konkretnych artystów nie ma pełnej zgody. Przyjęło się jednak traktować artystów tworzących plakat mniej więcej

od lat 50. do 70. XX wieku jako przedstawicielej tej szkoły.

Przed wojną projektowanie plakatów teatralnych czy filmowych traktowane było raczej jako tzw. chałturzenie niż sztuka. Po wojnie to się zmieni. Najwięcej plakatów będzie właśnie afiszami filmowymi i teatralnymi. Ciężko mówić o doskonałej jednorodności szkoły, ale można dostrzec wspólny mianownik, który łączy twórców plakatów, a jest nim pewna aluzyjność i umiejętność wykorzystania właściwie każdego tematu, by mówić o polskiej rzeczywistości, w której przyszło im żyć. W końcu czasy, w których powstają plakaty, to okresu PRL. Plakat staje się swoistym dialogiem pomiędzy autorem a widzem, dotyczącym życia codziennego, wspólnych przeżyć. Władze komunistyczne chętnie wspierały plakat z dziedziny BHP, który miały nadzieję wykorzystywać w celach propagandowych. Patronat, ale i kontrolę nad plakatem filmowym objął zaś centralny dystrybutor filmów - Film Polski. Na początku lat 50. XX w. dystrybuowano głównie filmy radzieckie i chińskie, ale z czasem zaczęły się pojawiać także zachodnie produkcje. Kolejna dekada – lata 60. – to dominacja teatrów, zwłaszcza warszawskich. Przyjmuje się, że – w efekcie – w latach 70.

produkowano już około
dziesięciu tysięcy plakatów
rocznie.

Artyści tworzyli także dla:
Polskiego Czerwonego
Krzyża, Centralnego Biura
Wystaw Artystycznych,
Totalizatora Sportowego,
Polskiego Stowarzyszenia
Jazzowego, a nawet Polskiego
Związku Wędkarskiego.
Popularność plakatu rosła na
tyle, że w 1968 roku powstał
oddział warszawskiego
Muzeum Narodowego -
Muzeum Plakatu w Wilanowie.

Z czasem artyści nauczyli się
„omijać” cenzurę i – mimo
tworzenia w trudnych
politycznie czasach – mogli
sobie pozwolić na sugestywne
zabiegi, skróty pojęciowe,
metafory, aluzje, podteksty.
Jednak do ich odczytania
często niezbędna była wiedza
o ówczesnych realiach
historycznych. Artyści rzucali
widzowi intelektualne
wyzwanie. Lapidarny znak,
płaska plama koloru, wyrazista
linia, czasem plakaty
wykonane w technikach
malarskich czy rysunkowych o
niemal abstrakcyjnych rysach,
z dbałością o szczegóły.

Za najwybitniejszych
przedstawicieli Polskiej Szkoły
Plakatu uznaje się przede
wszystkim Józefa Mroszczaka
oraz Henryka
Tomaszewskiego. Wśród
nazwisk łączonych z tym
nurtem wymienia się także

m.in.: Eryka Lipińskiego,
Romana Cieślewicza, Jana
Młodożeńca, Franciszka
Starowieyskiego, Waldemara
Świerzego, Wojciecha
Fangora, Rosława Szaybo,
Macieja Hibnera, Tadeusza
Jodłowskiego, Witolda
Janowskiego, Andrzeja
Pągowskiego, Jerzego
Czerniawskiego.

W Miejskiej Galerii Sztuki
wizjom zostaną
zaprezentowane najlepsze
przykłady artystycznych
osiągnięć tych twórców.
Zobaczymy około 80 prac 24
autorów, takich jak: Świerzy,
Sadowski, Starowieyski,
Pągowski. Kuratorką wystawy,
która potrwa do 5 maja, jest
Barbara Szc.

Sylwia Góra

Galeria:

Lokalizacja na mapie:

[Pozostałe wydarzenia](#)